

Església parroquial de Sant Julià

Lliçà d'Amunt

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Mossèn Blancafort número 1

Coordenades:

Latitud: 41.610982448353
Longitud: 2.2380808089457
UTM Est (X): 436517
UTM Nord (Y): 4606866

Classificació

Número de fitxa: 08107 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic
Segle: X
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 11939-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 18/12/2014 i publicació al DOGC: 7/5/2018). Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014. Fitxa A-3.
Data aprovació: dj., 18/12/2014 - 12:00
Número inventari: IPA 29028
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religíós
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Terrassa
Fitxes associades:

Arxiu parroquial de Sant Julià

Part superior del campanar de Sant Julià

Elements arquitectònics de l'antiga rectoria de Sant Julià

Goigs a Santa Quitèria

Goigs a Sant Julià

Autoria de la fitxa

Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la

dc., 05/06/2024 - 16:42

fitxa:

Descripció

L'església parroquial de Sant Julià és planta basilical, orientada a llevant, amb absis semicircular. És coberta amb teulada a doble vessant.

La façana principal de l'església conté la portalada, construïda al segle XVI, adornada per dues pilastres decorades amb dues mitges columnes petites, rematades a la part superior amb dos caps d'àngels per banda, i altres caps que representen als sants Pere i Pau, un per cada costat. A la part inferior hi ha decoració de culs de llàntia. La llinda de la porta és recta, amb un frontó amb forma de petxina, amb una motllura que l'emmarca en mitja circumferència. A la part superior de la façana, hi ha un òcul i sota el carener hi ha una petita finestra.

L'absis, d'estil romànic, és semicircular, amb volta de mitja esfera. Anteriorment, tenia unes dimensions diferents però va ser ampliat reaprofitant el material constructiu original.

Els murs de l'església són de paredat de pedra.

El campanar, com la portalada, també és del segle XVI i consta de dos cossos, l'inferior format per paredat arrebossat i el superior, per carreus. El coronament conté quatre arcs apuntats amb arestes de bisell. En els quatre vèrtexs hi ha una gàrgola. Està coronat amb una balustrada de pedra i els pilastrons dels extrems estan rematats amb boles.

L'interior de l'església està format per tres naus. La central està coberta per una volta apuntada. Entre les naus hi ha unes columnes de fust llis i grans capitells, decorats amb motius vegetals, amb volutes i culs de llàntia. La nau lateral dreta, en el segon tram, s'hi observa una volta d'aresta i en els vèrtexs hi ha unes mènsules amb forma de caps d'àngels.

El cor és d'arc rebaixat i ja existia al segle XIV, si bé l'actual data del segle XVI. Sota el cor hi ha volta de creueria, amb mènsules de caps d'animals i a la clau de volta hi ha la representació de l'Esperit Sant, amb un colom.

Al costat de la nau dreta hi ha una capella, amb volta de canó i amb tres arcs de mig punt, suportada per quatre mitges columnes. Actualment, és la capella del Santíssim Sagrament.

Història

L'església parroquial de Sant Julià consta documentada l'any 946 en un document de donació del monestir de Sant Cugat del Vallès. A l'any 1332, en el "Regestrum Communium" conservat a l'Arxiu Diocesà de Barcelona, es menciona l'existència d'una capellania, segons la concessió del bisbe i del capítol al monestir de Sant Miquel del Fai.

Va ser entre els anys 1330 i 1335 quan es va produir un conflicte institucional entre el bisbe de Barcelona i el prior del monestir de Sant Miquel del Fai, que es va resoldre amb l'elecció del rector de manera alterna, una vegada el bisbe, una altra, el prior del monestir (aquest càrrec era propietat de l'ardiaca major de Girona). Aquest darrer rebia una part del delme.

Es van fer reformes a l'església, segons consta a la visita pastoral de l'any 1403. A la visita de l'any 1508 s'indica que s'havia construït un nou campanar i, a la de l'any 1600, que es va ampliar l'església en un lateral per a l'altar de sant Jacint.

El cor de l'església ja existia al segle XIV i l'actual data del segle XVI.

L'església tenia un comunidor que en la visita pastoral de l'any 1600 es diu que s'havia de construir per comunir o conjurar el mal temps amb oracions, el 1628 consta que s'havia de reparar i, en la visita de 1725, que s'hi havien fet moltes reparacions.

Bibliografia

Ajuntament de Lliçà d'Amunt. Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

AADD (1991). *Catalunya romànica. Volum XVIII. El Vallès Occidental, El Vallès Oriental*. Fundació Enciclopèdia Catalana.

BENZEKRY ARIMON, Albert (2007). *L'Abans. Lliçà d'Amunt. Recull gràfic 1898-1975*. Editorial Efadós SL, p.86-95.

GRUP L'ABANS (2014). *Descobrim Lliçà d'Amunt. Espais naturals, espais urbans i patrimoni religiós*. Ajuntament de Lliçà d'Amunt, p.173-179.

MARTÍ BONET, Josep Maria (1981). *Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona. Vallès Oriental vol. 1/2*. Arxiu Diocesà de Barcelona, p.429-437.

